

GÖMÖRI GYÖRGY

Reneszánsz kép Sienából

*Bianca, ez a szép szőke szűz,
kezáben hógolyóval lebeg a piros-
téglás Siena városa fölött. A hógolyó
itt erény jelképe, szavatolt szűzességé.
De Biancából (ha csak el nem vitte
a pestis, vagy a kanyaró hirtelen)
még lehetett bármi: tisztos
családanya, kurva, vagy apáca.
Másszóval: alighanem hamar
elolvadt tenyerében az a hógolyó.
Mert a szűzesség törékeny, olvadékony,
s az erény minden korban mást jelent.*

Egy Chagall-kép leírása

*Zöld mezőben, zöld falu mellett
sétál egy sötétbe öltözött
sudár legény. Arcán mosollyal,
mert boldog, mert ő senkitől se fél.
Kézét kinyújtja és íme, mintha
léggömböt fogna, úgy tartja fel
már-már repülni vágyó kedvesét.
A lány, lila zászlóként fenn lebeg
és talán csak arra gondol, ami a kép
háttérében áll, a halvány-rózsaszín
templomra, ahol majd a pap
(vagy rabbi – ez a kép szempontjából egyremegy)*

ezzel a fiúval összeadja. Jóllehet
azt inkább a vérvörös
abroszra tett üveg bor és a még eltöretlen
pohár képzete csalogatja.
Két ember, aki még hisz a csodában,
ami nem más, mint egy önfeledt pillanat
a teremtet világ rejtelmes sűrűjében.

Szentendrei emlék

Mesterek, művészek, költők városa, hol a Szent
András temploma áll, szerb vándorok menedéke!
Művész-mesterből ide szinte minden évszakra jutott:
nézheted Czóbel rozsdaszín őszét, Margit karácsonyát,
Vas Pista s Piroska nyarát – hiszen én is
főként hő nyarakon járkáltam itt kanyarogva
sok kicsi utcán, bámulva boltives műhelyeket,
s másztam fel Pistáékhoz a dombra; abban a kertben
már vidám fere terelődött, fogyott a pogácsa,
véle a jó bor, s fogadott mindenkit Radnóti régi barátja,
aki a konyakon s szivaron kívül még a virágot
szerette, no meg a nőket, s legfőképpen a nyelvet,
amelyen szépszavú versben megvallhatta e helyhez
s ehhez a tájhoz való hűségét – mert sem a kék ég
délen, sem a doveri sziklák nem ihlették annyi ódai szóra,
mint ez a pásztori dombos, tavas-ligetes, tört fényű Dunántúl!